"RAMAN EMIGRANTII FIDELI VALORILOR CULTURII LOR DE ORIGINE?"

Florentin Smarandache

1: O cultură încearcă să înghită alte culturi, din păcate. Mahatma Ghandi afirmase că nici o cultură nu poate supravieţui dacă vrea să fie exclusivistă. Deci, câte ceva din culturile mici se impregnează în cultura mare care le asimilează (formându-se o *multicultură*).
Parţialmente emigranţii rămân fideli culturii de origine, depinde însă de vârsta la care au plecat din ţară. Cu cât au părăsit mai în vârstă, cu atât rămân mai ataşaţi ţării native şi se adaptează mai greu, în timp ce copiii uită în procent ridicat (sau renunţă la) valorile patriei străbunilor.

2: Din punct de vedere al creaţiei în limba română am pierdut - deoarece nu mai trăiesc în atmosfera ţării. Totuşi, scriu jurnalul intim şi memoriile de călătorie pe la diverse conferinţe în româneşte, deşi mai mulţi m-au întrebat de ce nu scriu în engleză? Fiindcă aş compune ceva plat, mecanic.

Dar, privind articolele şi cărţile ştiinţifice, am câştigat, deoarece mânuiesc mai bine engleza, care-i limba internaţională a cercetării, şi-n plus mi-am înmulţit relaţiile cu oameni de ştiinţă de prin întreaga lume.

3: La început pentru mine America a fost un şoc, mi se părea totul aşa diferit de parcă eram pe altă planetă! Neavând pe nimeni aici, a trebuit să ma descurc singur, şi mi-a fost destul de greu…
Nu ştiam să conduc maşina (iar când a trebuit să intru pe autostradă mi-a fost frică!), despre engleză aveam cunoştinţe vagi (în şcoală studiasem franceza şi latina).
A trebuit să-nvăţ lucruri elementare: cum să fac aplicaţii pentru "job" [serviciu], ce-nseamnă asigurare medicală şi cum s-o foloseşti, analog asigurare de maşină, chiar ce acte şi cum să închiriez un apartament!

Acum îmi pare totul firesc, m-am adaptat treptat-treptat, mi-au trebuit însă ani…

Cicero a exclamat că *vivere est cogitare* [a trăi înseamnă a gândi].
De fapt, cât trăim învăţăm, ne povăţuieşte un proverb. Ne adaptăm, aş completa eu.

4: Din odiseea lagărului şi-a exilului am observat că emigranţii meseriaşi se acomodează şi integrează mai uşor în societatea mercantilă occidentală, deoarece găsesc mai uşor de lucru corespunzător calificării lor.

În vreme ce poeţii, scriitorii, artiştii trebuiesc să desfăşoare o muncă din care să se-ntreţină material, şi abia în timpul liber să se dedice creaţiilor. Statisticile arată că în Statele Unite numai 2-3% dintre aceşti creatori pot trăi din literatură sau din artă…
Însă cei cu studii superioare învaţă mai uşor limba ţării de adopţie decât cei fără studii.
Cercetătorii ştiinţifici, ale căror rezultate pot fi aplicate în practică, au şanse mai mari de reuşită profesională decât cei cu rezultate doar teoretice. Ca exemplu, vă pot spune că eu însuşi m-am reprofilat de pe 'matematica pură' pe 'ştiinţa aplicată' în inginerie, medicină, militărie, robotică [vezi *Teoria Dezert-Smarandache* din Fuziunea Informaţiei, sau *logica neutrosofică* – o generalizare a logicii fuzzy, şi-n prezent chiar *fizica nucleară*] - atras de grupuri de cercetători francezi, indieni, canadieni, australieni, bulgari, indonezieni, egipteni, chinezi, americani, ruşi, argentinieni, cehi, croaţi, etc. -, fiind astfel sponsorizat de NASA, NATO, Compania de cercetări în apărarea militară Marcus Evans, şi universitatea mea pentru a prezenta lucrări la zeci de conferinţe internaţionale.